

Od wybuchu epidemii koronawirusa SARS-CoV-2 w lutym 2020 r, państwa członkowskie UE wprowadzały ograniczenia mobilności, w tym, transgranicznej, i krajowe środki zdrowia publicznego, w tym wymagania dotyczące szczepień, świadectw medycznych i testów na granicach, w celu przeciwdziałania pandemii. Niektóre z tych środków nadal obowiązują w 2022 r. Co to oznacza dla obywateli UE i migrantów? To pytanie ma ogromne znaczenie teoretyczne i praktyczne dla regulacji rynku wewnętrznego UE, życia ludzi w UE oraz ochrony ich praw człowieka i konstytucyjnych.

W związku z tym, kluczowym celem projektu jest zrozumienie, w jaki sposób pandemia Covid-19 zmieniła swobodny przepływ osób i ochronę zdrowia publicznego w UE z prawnego punktu widzenia? Niezbędna jest wiedza analityczna i mapowanie tych zmian, ponieważ wpływają one na życie setek osób mieszkających i przemieszczających się w krajach członkowskich UE, w tym w Polsce. Dlatego też badania będą koncentrować się na ocenie ograniczeń prawa do swobodnego przemieszczania się w UE ze względu na zdrowie publiczne i ich skutków dla ochrony indywidualnego/zbiorowego prawa do zdrowia. W ramach projektu zbadane zostaną obowiązujące przepisy prawa: istotne przepisy unijne i krajowe, orzecznictwo oraz standardy Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Obejmie on ponadto polskie krajowe studium przypadku dotyczące transgranicznego dostępu do opieki zdrowotnej w oparciu o wywiady z ekspertami i przedstawicielami krajowego społeczeństwa obywatelskiego.

Aby zrealizować cele badawcze, w trzyletnim projekcie planuję napisać 4 recenzowane artykuły naukowe, rozwijać współpracę międzynarodową oraz przeprowadzić wizytę w bibliotece zagranicznej w celu skorzystania z zasobów niedostępnych w kraju. Wreszcie, wyniki badań naukowych projektu będą stanowić istotne źródło odniesienia dla tworzenia polityki w zakresie sprawiedliwych przepisów dotyczących zdrowia publicznego poprzez wielopoziomą analizę znaczenia praw człowieka.